

قبر خالی

۱ بامدادان در اول هفته، وقتی که هنوز تاریک بود، مریم مجدلیه به سر قبر آمد و دید که سنگ از قبر برداشته شده است.^۲ پس دوان نزد شمعون پطرس و آن شاگرد دیگر که عیسی او را دوست می‌داشت آمده، به ایشان گفت: خداوند را از قبر برده‌اند و نمی‌دانیم او را کجا گذارده‌اند. آنگاه پطرس و آن شاگرد دیگر بیرون شده، به جانب قبر رفتند.^۴ و هر دو با هم می‌دوینند، اما آن شاگرد دیگر از پطرس پیش افتاده، اول به قبر رسید، و خم شده، کفن را گذاشته دید، لیکن داخل نشد.^۵ بعد شمعون پطرس نیز از عقب او آمد و داخل قبر گشته، کفن را گذاشته دید، و دستمالی را که بر سر او بود، نه با کفن نهاده، بلکه در جای علی‌حده پیچیده.^۶ پس آن شاگرد دیگر که اول به سر قبر آمده بود نیز داخل شده، دید و ایمان آورد.^۹ زیرا هنوز کتاب را نفهمیده بودند که باید او از مردگان برخیزد.^{۱۰} پس آن دو شاگرد به مکان خود برگشتند.

طاهر عیسیٰ به مریم مجذلیه ^{۱۱}
اماً مریم بیرون قبر، گریان ایستاده بود و چون
می‌گردیدت به سوی قبر خم شده، ^{۱۲} دو فرشته را که
لباس سفید در بر داشتند، یکی به طرف سر و دیگری
به جانب قدم، در جایی که بدن عیسیٰ گذارده بود،
شسته دید. ^{۱۳} ایشان بدو گفتند: ای زن برای چه
گریانی؟ بدیشان گفت: خداوند مرا برده‌اند و نمی‌دانم
او را کجا گذارده‌اند. ^{۱۴} چون این را گفت: به عقب
ملتفت شده، عیسیٰ را ایستاده دید لیکن نشناخت که
عیسیٰ است. ^{۱۵} عیسیٰ بدو گفت: ای زن، برای چه
گریانی؟ که را می‌طلبی؟ چون او گمان کرد که با غیبان
است، بدو گفت: ای آقا، اگر تو او را برداشت‌ای، به
من بگو او را کجا گذارده‌ای تا من او را
بردارم. ^{۱۶} عیسیٰ بدو گفت: ای مریم! او برگشته،
گفت: ریونی، یعنی ای معلم. ^{۱۷} عیسیٰ بدو گفت: مرا
لمس مکن! زیرا که هنوز نزد پدر خود بالا نرفته‌ام. و
لیکن نزد برادران من رفته، به ایشان بگو که نزد پدر
خود و پدر شما و خدای خود و خدای شما
می‌روم. ^{۱۸} مریم مجذلیه آمده، شاگردان را خبر داد که
خداوند را دیدم و به من چنین گفت.

ظاهر عیسیٰ به شاگردان

فِيَامَةٍ يَسْوَعُ مِنَ الْأَمْوَاتِ^١
وَفِي أَوَّلِ الْأَسْبُوعِ جَاءَتْ مَرِيمُ الْمَجْدَلِيَّةُ إِلَى الْقَبْرِ^٢
بَاكِرًا وَالظَّلَامَ بَاقِ فَطَرَتِ الْحَجَرَ مَرْفُوعًا عَنِ
الْقَبْرِ. فَرَكَصَتْ وَجَاءَتْ إِلَى سِمْعَانَ بُطْرُسَ وَإِلَى
الْتَّلْمِيْدِ الْآخَرِ, الَّذِي كَانَ يَسْوَعُ يُحَبَّهُ, وَقَالَتْ لَهُمَا: أَخْدُوا
السَّيِّدَ مِنَ الْقَبْرِ وَلَسْنَا تَعْلَمُ أَيَّ وَصْعُودًا.^٣ فَتَرَحَّبَ طَرْسُ
وَالْتَّلْمِيْدُ الْآخَرُ وَأَتَيَا إِلَى الْقَبْرِ. وَكَانَ الإِشَّانُ يَرْكُضَانِ
مَعًا, فَسَبَقَ التَّلْمِيْدُ الْآخَرُ بُطْرُسَ وَجَاءَ أَوَّلًا إِلَى
الْقَبْرِ وَأَتَحْتَ قَنَطَرَ الْأَكْفَانِ مَوْضُوَّةً وَلَكِنَّهُ لَمْ^٤
يَذْكُلُ. ثُمَّ جَاءَ سِمْعَانُ بُطْرُسٌ يَتَبَعَّهُ وَدَخَلَ الْقَبْرَ وَنَظَرَ
الْأَكْفَانَ مَوْضُوَّةً وَالْمِنْدِيلُ الَّذِي كَانَ عَلَى رَأْسِهِ لَيْسَ
مَوْضُوَّعًا مَعَ الْأَكْفَانِ بَلْ مَلْفُوفًا فِي مَوْضَعِ
وَحْدَهُ. قَحِيَّيْدَ دَخَلَ أَيْضًا التَّلْمِيْدُ الْآخَرُ, الَّذِي جَاءَ أَوَّلًا
إِلَى الْقَبْرِ, وَرَأَى قَائِمًا. لَكِنَّهُ لَمْ يَكُونُوا بَعْدَ يَغْرِفُونَ
الْكِتَابَ أَنَّهُ يَتَبَعَّيْ أَنْ يَقُومَ مِنَ الْأَمْوَاتِ. فَمَاصَ^٥
الْتَّلْمِيْدَانَ أَيْضًا إِلَى مَوْضَعِهِمَا.

يسوع المقام يظهر لمريم المجدلية

أَمَّا مَرْيَمْ فَكَانَتْ وَاقِفَةً عِنْدَ الْقَبْرِ خَارِجًا تَبَكُّي. وَفِيمَا
هِيَ تَبَكُّي انْحَتَ إِلَى الْقَبْرِ¹² فَنَطَرَتْ مَلَائِكَةُ بَيْتِنَابِ يُبَشِّرُونَ
خَالِسِينَ، وَاحِدًا عِنْدَ الرَّأْسِ وَالْآخَرَ عِنْدَ الرَّخْلَيْنِ، حَيْثُ
كَانَ حَسَدُ يَسُوعَ مَوْضُوعًا.¹³ فَقَالَ لَهَا: يَا امْرَأَهُ، لِمَادَا
تَبَكُّي؟ قَالَتْ لَهُمَا: أَخْدُوا سَيِّدِي وَلِسْتُ أَعْلَمُ أَيْنَ
وَضَعُوهُ. وَلَمَّا قَالَتْ هَذَا التَّفَتَتْ إِلَى الْوَرَاءِ فَنَطَرَتْ
يَسُوعَ وَاقِفًا وَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّهُ يَسُوعَ.¹⁴ قَالَ لَهَا يَسُوعُ: يَا
امْرَأَهُ، لِمَادَا تَبَكُّي؟ مَنْ تَطْلُبِينَ؟ قَطَّنَتْ تِلْكَ أَنَّهُ
الْمُسْتَنْدَى، فَقَالَتْ لَهُ: يَا سَيِّدُ، إِنْ كُنْتَ أَنْتَ قَدْ حَمَلْتَهُ
فَقُلْ لِي أَيْنَ وَضَعْتَهُ وَأَنَا آخْدُهُ؟¹⁵ قَالَ لَهَا يَسُوعُ: يَا
مَرْيَمْ. قَالَتْ تِلْكَ وَقَالَتْ لَهُ: رَبِّي، الَّذِي تَفْسِيرُهُ: يَا
مُعْلَمٌ. قَالَ لَهَا يَسُوعُ: لَا تَلْمِيسِينِي، لَأَنِّي لَمْ أَصْعَدْ بَعْدُ
إِلَى أَيِّ، وَلَكِنْ ادْهِنِي إِلَى إِحْوَتِي وَقُولِي لَهُمْ: إِنِّي
أَصْعَدُ إِلَى أَيِّ وَأَيْكُمْ وَالْهَبِي وَالْهَكُمْ.¹⁶ فَجَاءَتْ مَرْيَمُ
الْمَجْدِلَيَّةُ وَأَخْبَرَتِ النَّلَامِيدَ أَنَّهَا رَأَتِ الرَّبَّ وَأَنَّهُ قَالَ لَهَا
هَذَا.

يسوع المقام يظهر لتلاميذه

^{١٩} وَلَمَّا كَانَتْ عَشِيَّةُ ذَلِكَ الْيَوْمِ، وَهُوَ أَوَّلُ الْأَسْبُوعِ،
وَكَانَتِ الْأَنْوَابُ مُعْلَقَةً حَيْثُ كَانَ اللَّامِدُونَ مُجْمَعِينَ
لِسَبَبِ الْحَرْفِ مِنَ الْيَهُودِ، جَاءَ يَسُوعُ وَوَقَفَ فِي
الْوَسْطِ وَقَالَ لَهُمْ: سَلَامٌ لَكُمْ. وَلَمَّا قَالَ هَذَا أَرَاهُمْ

و در شام همان روز که یکشنبه بود، هنگامی که درها بسته بود، جایی که شاگردان به سبب ترس بهود جمع یودند، ناگاه عیسی آمده، در میان ایستاد و بدیشان گفت: سلام بر شما باد! ²⁰ و چون این را گفت، دستها و پهلوی خود را به ایشان نشان داد و شاگردان چون خداوند را دیدند، شاد گشتند. باز عیسی به ایشان گفت: سلام بر شما باد. چنانکه پدر مرا فرستاد، من نیز شما را می‌فرستم. ²² و چون این را گفت، دمید و به ایشان گفت: روح القدس را بباید. ²³ گناهان آنانی را که آمرزیدید، برای ایشان آمرزیده شد و آنانی را که بستید، بسته شد.

اما توما، که یکی از آن دوازده بود و او راتوأم می‌گفتند، وقتی که عیسی آمد با ایشان نبود. ²⁵ پس شاگردان دیگر بدو گفتند: خداوند را دیده‌ایم. بدیشان گفت: تا در دو دستش جای میخها را نبینم و انگشت خود را در جای میخها نگذارم و دست خود را بر پهلویش ننهم، ایمان نخواهم آورد.

و بعد از هشت روز باز شاگردان با توما در خانه‌ای جمع یودند و درها بسته بود که ناگاه عیسی آمد و در میان ایستاده، گفتك سلام بر شما باد! ²⁷ پس به توما گفت: انگشت خود را به اینجا بیاور و دستهای مرآ بین و دست خود را بیاور و بر پهلوی من بگذار و بی‌ایمان می‌اش بلكه ایمان دار. ²⁸ توما در جواب وی گفت: ای خداوند من و ای خدای من. ²⁹ عیسی گفت: ای توما، بعد از دیدنم ایمان آوردم. خوشحال آنانی که ندیده ایمان آورند.

و عیسی معجزات دیگر بسیار نزد شاگردان نمود که در این کتاب نوشته نشد. ³¹ لیکن این قدر نوشته شد تا ایمان آورید که عیسی، مسیح و پسر خدا است، و تا ایمان آورده، به اسم او حیات باید.

یدیه و جنبه، فَقَرَحَ النَّلَامِيدُ إِذْ رَأَوَا الرَّبَّ. ²¹ فَقَالَ لَهُمْ يَسُوعُ أَيُّضًا: سَلَامٌ لَكُمْ. كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ أَرْسَلْكُمْ أَنَا. وَلَمَّا قَالَ هَذَا تَفَخَّضَ وَقَالَ لَهُمْ: افْبُلُوا الرُّوحَ الْقُدْسَ. ²³ مِنْ عَقْرُبُتْمَ حَطَابِيَاهُ نُعْفَرُ لَهُ، وَمَنْ أَمْسَكْتُمْ حَطَابِيَاهُ أَمْسِكْتُ.

أَمَّا تُومَا، أَحَدُ الْأَنْثِيَّ عَشَرَ الَّذِي يُقَالُ لَهُ التَّوَأْمُ، فَلَمْ يَكُنْ مَعْهُمْ حِينَ جَاءَ يَسُوعُ. ²⁵ فَقَالَ لَهُ النَّلَامِيدُ الْأَخْرُونَ: قَدْ رَأَيْنَا الرَّبَّ. فَقَالَ لَهُمْ: إِنْ لَمْ أُبْصِرْ فِي يَدِي أَنْتُ الْمَسَامِيرِ وَأَصْبَعَ إِصْبَعِي فِي أَنْتِ الْمَسَامِيرِ وَأَصْبَعَ يَدِي فِي جَنْبِي لَا أَوْمَنْ. ²⁶ وَيَعْدَ ثَمَائِيَةً أَيَّامًا كَانَ تَلَامِيدُهُ أَيْضًا دَاخِلًا وَتُومَا مَعْهُمْ. فَجَاءَ يَسُوعُ وَالْأَبْوَابُ مُغْلَقَةٌ وَوَقَفَ فِي الْوَسْطِ وَقَالَ: سَلَامٌ لَكُمْ. ²⁷ ثُمَّ قَالَ لِتُومَا: هَاتِ إِصْبَعَكَ إِلَى هُنَا وَأَبْصِرْ يَدِيَ وَهَاتَ بَيْدَكَ وَصَعْدَهَا فِي جَنْبِي وَلَا تَكُنْ عَيْنَ مُؤْمِنَ بَلْ مُؤْمِنًا. ²⁸ أَجَابَ تُومَا وَقَالَ لَهُ: رَبِّي وَإِلَهِي. قَالَ لَهُ يَسُوعُ: لَأَنَّكَ رَأَيْتَنِي، يَا تُومَا، آمَنْتَ، طُوبَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَرْفُوا.

هدف هذا الإنجيل

وَآيَاتٍ أَخَرَ كَثِيرَةً صَنَعَ يَسُوعُ قُدَّامَ تَلَامِيدِهِ لَمْ تُكْتَبْ فِي هَذَا الْكِتَابِ. ³¹ وَأَمَّا هَذِهِ قَدْ كُتِبْ لِتُؤْمِنُوا أَنَّ يَسُوعَ هُوَ الْمَسِيحُ، ابْنُ اللَّهِ، وَلِكِنْ تَكُونَ لَكُمْ، إِذَا آمَنْتُمْ، حَيَاةً يَاسِمِهِ.